

Sygn. akt I C 344/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca : S.S.R. Kinga Grzegorzczak

Protokolant : st. sekr. sąd. Dorota Novotny

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko Miastu Ł.

o zapłatę 10294,51 złotych

1. zasądza od Miasta Ł. na rzecz P. S. kwoty:

a) 1835,80 (tysiąc osiemset trzydzieści pięć 80/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,

b) 2894,48 (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt cztery 48/100) złote z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 września 2017 roku do dnia zapłaty,

c) 5088,13 (pięć tysięcy osiemdziesiąt osiem 13/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty,

d) 476,10 (czteryście siedemdziesiąt sześć 10/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3. zasądza od Miasta Ł. na rzecz P. S. kwotę 1409 (tysiąc czterysta dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

4. nakazuje pobrać od Miasta Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 24 (dwadzieścia cztery) złote tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 344/17

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2017 r. P. S. wystąpił przeciwko Miastu Ł. z pozwem o zapłatę kwoty 4730,28 zł tytułem odszkodowania za okres od dnia 22 lipca 2016 r. do dnia 19 maja 2017 r. za niedostarczenie lokalu socjalnego dla eksmitowanego z prawem do lokalu socjalnego S. O., zajmującego lokal mieszkalny nr (...) w budynku przy ul. (...) w Ł., z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód podniósł, że wyrokiem z dnia 24 lutego 2015 r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 996/14, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi nakazał S. O. opróżnienie przedmiotowego lokalu mieszkalnego i przyznał mu prawo do lokalu socjalnego, wstrzymując jednocześnie eksmisję

do czasu przedstawienia eksmitowanemu przez Miasto Ł. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Pomimo wystąpienia w dniu 29 kwietnia 2015 r. z wnioskiem o bezzwłoczne zabezpieczenie lokalu socjalnego dla S. O., strona pozwana nie zapewniła tego lokalu eksmitowanemu. Dochodzona kwota stanowi równowartość czynszu, jaki powód mógłby otrzymać z tytułu najmu przedmiotowego lokalu oraz opłat za jego użytkowanie. Miesięczna strata po stronie powoda z tytułu nie dostarczenia przez Gminę lokalu socjalnego dla S. O. wynosi 476,10 zł i zawiera w sobie opłatę za bezumowne zajmowanie lokalu – 464,10 zł oraz opłatę za wywóz śmieci – 12 zł.

[pozew k.2-5]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniosła o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik Gminy podniósł, że przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej Miasta Ł. na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego są: niedostarczenie przez gminę lokalu socjalnego osobie do tego uprawnionej zgodnie z wyrokiem sądu i zajmującej nadal lokal, z którego została orzeczona eksmisja, jak również powstanie szkody, które to przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Pełnomocnik strony pozwanej oświadczył, że kwestionuje fakt spełnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej.

[odpowiedź na pozew k.87-88]

W piśmie z dnia 23 marca 2018 r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 9818,41 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 marca 2018 r., wskazując, że domaga się zasądzenia odszkodowania za okres od dnia 22 lipca 2016 r. do dnia 9 kwietnia 2018 r. Odpis pisma został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2018 r.

[pismo k.96-97, e-protokół rozprawy 00:11:40-00:12:12 CD k.112]

Następnie w piśmie z dnia 16 maja 2018 r. pełnomocnik powoda ponownie rozszerzył powództwo o kwotę 476,10 zł, tj. do kwoty 10294,51 zł, wnosząc o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie: a) od kwoty 4730,28 zł od dnia 20 września 2017 r. do dnia zapłaty, b) od kwoty 5088,13 zł od dnia 9 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty i c) od kwoty 476,10 zł od dnia 14 maja 2018 r. do dnia zapłaty. Odpis pisma został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej na rozprawie w dniu 11 czerwca 2018 r.

[pismo k.118, e-protokół rozprawy 00:05:06-00:08:11 CD k.125]

Na rozprawie w dniu 11 czerwca 2018 r. pełnomocnik powoda popierał powództwo i wnosił o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, natomiast pełnomocnik strony pozwanej wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów według norm przepisanych, wskazując, że wysokość dochodzonej kwoty powinna zostać wykazana dowodem z opinii biegłego.

[e-protokół rozprawy 00:23:48-00:29:00 CD k.125]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. jest współwłaścicielem nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ł., zabudowanej budynkiem mieszkalnym.

[dowód: KW k.11-14]

W dniu 20 grudnia 2006 r. powód zawarł z M. O. na czas nieokreślony umowę najmu lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Przedmiotowy lokal ma 45,50 m² powierzchni. Na podstawie powołanej umowy najemczyni zobowiązała się do ponoszenia miesięcznych opłat związanych z użytkowaniem lokalu, na które składały się: czynsz w wysokości 322 zł oraz opłata za wywóz śmieci – 8,40 zł od osoby. Opłaty te miał być uiszczane do 10-tego dnia każdego miesiąca.

[dowód: umowa najmu k.30-31]

W przedmiotowym lokalu od 2006 r. zamieszkuje S. O. – mąż M. O..

[dowód: zeznania świadka S. O. e-protokół rozprawy 00:12:16-00:33:22 CD k.112]

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 lutego 2015 r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 996/14, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi nakazał S. O. opróżnienie lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) położonego w budynku przy ul. (...) w Ł., przyznając mu prawo do lokalu socjalnego. Jednocześnie Sąd wstrzymał opróżnienie przedmiotowego lokalu do czasu przedstawienia S. O. przez Miasto Ł. oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego. Wyrok eksmisyjny jest prawomocny.

[dowód: wyrok k.9-10]

Pismem z dnia 29 kwietnia 2015 r. powód wystąpił do Urzędu Miasta Ł. z wnioskiem o bezzwłoczne zabezpieczenie lokalu socjalnego dla S. O..

[dowód: wniosek k.15]

Po wydaniu wyroku w sprawie eksmisji S. O. nadal zamieszkuje w lokalu nr (...) przy ul. (...), nie uiszczając opłat za lokal. Obecnie lokal jest w lepszym stanie, aniżeli w dniu zawarcia umowy najmu przez M. O.. Zostały w nim wymienione okna z drewnianych na plastikowe. W jednym pomieszczeniu jedynie obecnie widać zagrzybienie od strony nowego budynku. W mieszkaniu nic nie było, został we wszystko wyposażony przez małżonków O.. S. O. od 2012 r. nie uiszcza opłat związanych z lokalem z uwagi na problemy finansowe. Od czasu do czasu płaci jedynie za wodę 50-100 zł. Za wywóz śmieci nie płaci.

[dowód: zeznania świadka S. O. e-protokół rozprawy 00:12:16-00:33:22 CD k.112]

W sprawie sygn. akt I C 731/15 toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi strony zawarły ugodę sądową, obejmującą odszkodowanie za niedostarczenie lokalu socjalnego S. O. za okres od dnia 4 maja 2015 r. do dnia 21 lipca 2016 r.

[dowód: ugoda sądowa k.21]

Pismem z dnia 17 listopada 2016 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem wystąpienia na drogę sądową, kwoty 1835,80 zł tytułem odszkodowania za okres od dnia 22 lipca 2016 r. do dnia 16 listopada 2016 r. za niedostarczenie lokalu socjalnego eksmitowanemu S. O., który nie wnosi żadnych opłat z tytułu bezumownego korzystania z lokalu. W piśmie z 12 grudnia 2016 r. strona pozwana poinformowała, że wezwanie otrzymała w dniu 30 listopada 2016 r., natomiast wypłatę odszkodowania uzależnia od uzyskania przez powoda prawomocnego orzeczenia sądu.

[dowód: wezwanie k.22-23, potwierdzenie nadania k.24, pismo k.25]

Wszystkie lokale mieszkalne w budynku przy ul. (...) w Ł. są wynajęte. Jeżeli ktoś z lokatorów się wyprowadza, to dany lokal jest natychmiast wynajmowany nowemu lokatorowi.

[dowód: zeznania świadków: E. J. e-protokół rozprawy 00:13:19-00:17:53 i R. N. e-protokół rozprawy 00:17:53-00:23:48 CD k.125, zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:38:12-00:44:35 CD k.112]

Stawka czynszu za 1 m² lokali mieszkalnych w budynku przy ul. (...) w Ł. od 1 czerwca 2015 r. wynosi 10,20 zł., zaś opłata za wywóz śmieci liczona od jednej osoby wynosi 12 zł. Od żadnego z lokali w tym budynku nie ma pobieranego czynszu wynoszącego mniej niż 10,20 zł za 1m².

[dowód: deklaracja k.32-36, pisma k.37, 39, 42, 48, 53, 56, 61, 64 i 71, umowy najmu k.38-38 odwr., 40-41, 43-47, 49-52, 54-55, 57-60, 62-63, 65-70 i 72-74, zeznania świadka E. J. e-protokół rozprawy 00:13:19-00:17:53 CD k.125]

Od dnia 1 czerwca 2015 r. opłata za bezumowne korzystanie przez S. O. z lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w Ł. wynosi 464,10 zł i stanowi iloczyn wysokości opłaty za 1 m² w wysokości 10,20 zł i powierzchni lokalu, tj. 45,50 m². Opłata za wywóz śmieci obciążająca S. O. wynosi 12 zł.

[dowód: pismo k.29]

S. O. nigdy nie kwestionował wysokości naliczanych opłat. Zawsze przyjmował i podpisywał informacje o ich wysokości.

[dowód: zeznania świadków: E. J. e-protokół rozprawy 00:13:19-00:17:53 i R. N. e-protokół rozprawy 00:17:53-00:23:48 CD k.125]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 18 ust. 1 ustawy z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu Cywilnego (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 1610 z późn. zm.) osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Odszkodowanie to odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu, a jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od lokatora odszkodowania uzupełniającego (ust. 2), natomiast w przypadku osób uprawnionych do lokalu socjalnego, o ile sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, odszkodowanie odpowiada wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jaki byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł (ust. 3).

Podstawowym prawnym obowiązkiem ciążącym na osobie zajmującej lokal bez tytułu prawnego jest zatem uiszczanie wynajmującemu (właścicielowi) opłat za korzystanie z lokalu. Zgodnie jednak z art. 18 ust. 5 cyt. ustawy jeżeli gmina nie dostarczyła lokalu socjalnego osobie uprawnionej do niego z mocy wyroku, właścicielowi przysługuje roszczenie odszkodowawcze do gminy na podstawie art. 417 k.c.

W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, że Miasto Ł. - pomimo ciążącego na nim z mocy wyroku eksmisyjnego obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego S. O. - do dnia wyrokowania w niniejszej sprawie nie dostarczyło mu lokalu socjalnego.

Ponadto ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że po wydaniu wyroku zaocznego nakazującego opróżnienie przedmiotowego lokalu S. O. nie płaci on żadnych opłat związanych z użytkowaniem tego lokalu, pomimo tego, że przyznanie w wyroku orzekającym eksmisyję prawa do lokalu socjalnego nie oznacza zwolnienia osoby objętej nakazem eksmisyji z obowiązku uiszczania odszkodowania za zajmowany lokal do czasu uzyskania lokalu socjalnego.

Zobowiązany do zapłaty odszkodowania za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego jest osoba, która pomimo wyroku eksmisyjnego nadal zajmuje dany lokal. Nie można jednak wymagać od właściciela, aby przed zgłoszeniem gminie roszczenia musiał podejmować działania zmierzające do przymusowego wyegzekwowania należnego mu od osoby objętej nakazem eksmisyji odszkodowania na drodze sądowej. Odpowiedzialność odszkodowawcza gminy wobec właściciela za niedostarczenie lokalu socjalnego osobie uprawnionej do takiego lokalu z mocy wyroku orzekającego eksmisyję nie jest bowiem odpowiedzialnością subsydiarną w stosunku do obowiązku tej osoby wynikającego z art. 18 ust. 1 i 3 cyt. ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19.06.2008 r., V CSK 31/08, publ. LEX nr 457701).

W konsekwencji za zasadne należy uznać prawo powoda jako właściciela nieruchomości do wystąpienia przeciwko stronie pozwanej z żądaniem zapłaty odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej niedostarczeniem lokalu socjalnego osobie, przeciwko której został wydany wyrok eksmisyjny z prawem do lokalu socjalnego. Legitymacji powoda

w rozpoznawanej sprawie strona pozwana nie kwestionowała. Kwestią sporną między stronami była wysokość dochodzonego odszkodowania.

Odpowiedzialność gminy za niedostarczenie lokalu socjalnego osobie uprawnionej do niego na mocy wyroku kształtuje się w oparciu o regulację art. 417 k.c., co umożliwi stronie powodowej dochodzenie od gminy odszkodowania na zasadach ogólnych, a zatem w zakresie wyznaczonym przez treść art. 361 § 2 k.c. Odpowiedzialność ta oparta jest na zasadzie ryzyka i ma charakter obiektywny, a zatem wystarczające do jej zaistnienia jest wykazanie bezprawności działania lub zaniechania bez konieczności ustalania przyczyn powstania takiej sytuacji.

Przesłankami odpowiedzialności na podstawie art. 417 k.c. są: niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej, szkoda oraz związek przyczynowy między niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem, a powstałą szkodą. Natomiast zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania i zaniechania, z którego szkoda wynikła, a naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł i korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W rozpoznawanej sprawie przez niezgodne z prawem zaniechanie należy rozumieć nie zastosowanie się do ustawowego obowiązku aktualizującego się na tle prawomocnego orzeczenia Sądu, co sprowadza się do obowiązku przydzielenia osobie objętej nakazem eksmisji lokalu socjalnego, którego niewykonanie stanowi źródło szkody powoda.

Wyrok nakazujący eksmisję S. O. został wydany w dniu 24 lutego 2015 r. Przez cały ten czas, aż do chwili obecnej, S. O. zajmuje przedmiotowy lokal bez tytułu prawnego, nie płacąc żadnego odszkodowania ani opłat za wywóz śmieci, natomiast gmina nie wykonała należącego do niej ustawowego obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 1 cyt. ustawy o ochronie praw lokatorów, tj. nie zapewniła eksmitowanemu lokalu socjalnego. Zatem od dnia uprawomocnienia się orzeczenia przyznającego S. O. prawo do lokalu socjalnego do dnia wyrokowania w niniejszej sprawie o zapłatę odszkodowania trwa stan niezgodny z prawem, a tym samym spełniona jest pierwsza z przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej na podstawie art. 417 k.c.

Żądanie odszkodowania przysługuje powodowi od daty uprawomocnienia się wyroku zaocznego z dnia 24 lutego 2015 r., albowiem Miasto Ł. brało udział w sprawie sygn. akt I C 996/14 w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda, tj. procesie o eksmisję. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Na skutek zaniechania Gminy w postaci niedostarczenia lokalu socjalnego powód poniósł szkodę, która pozostaje w związku z zajmowaniem wbrew wyrokowi eksmisyjnemu lokalu mieszkalnego przez S. O. oraz nie płacenia przez niego odszkodowania za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego i opłat za wywóz śmieci.

Co do wysokości żadanego odszkodowania.

Jak wynika z załączonej do akt sprawy umowy najmu zawartej z żoną S. M. O. wynajmująca zobowiązana była do uiszczania czynszu w wysokości 322 zł oraz kwoty 8,40 zł od osoby z tytułu opłat za wywóz śmieci. Powód złożył również pismo skierowane do S. O. z informacją, że nowy wymiar opłat od dnia 1 czerwca 2015 r. wynosi: 464,10 zł z tytułu opłaty za bezumowne korzystanie z lokalu ($45,50 \text{ m}^2 \times 10,20 \text{ zł}$) oraz 12 zł od osoby z tytułu opłaty za wywóz śmieci. Ponadto powód złożył do akt umowy najmu łączące go z lokatorami zajmującymi inne lokalu mieszkalne w tym samym budynku oraz pisma do nich kierowane, z których wynika, że od dnia 1 czerwca 2015 r. obowiązuje ich stawka czynszu wynosząca 10,20 zł za 1 m^2 , zaś z tytułu opłat za wywóz śmieci lokatorzy płacą miesięcznie 12 zł od osoby.

Z powyższego wynika, że w okresie objętym pozwem, tj. od dnia 22 lipca 2016 r. do dnia 16 maja 2018 r. S. O. zobowiązany jest uiszczać miesięcznie na rzecz powoda 464,10 zł tytułem opłaty za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...) przy ul. (...) w Ł. oraz 12 zł tytułem opłaty za wywóz śmieci.

Z uwagi na to, że roszczenie odszkodowawcze właściciela lokalu przeciwko gminie przewidziane w art. 18 ust. 5 cyt. ustawy o ochronie lokatorów w związku z art. 417 k.c. obejmuje wynagrodzenie szkody w pełnej wysokości (tak m. in.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25.06.2008 r., III CZP 46/08, publ. LEX nr 437195), przy ustalaniu kwoty miesięcznego odszkodowania należało uwzględnić zarówno opłatę za bezumowne korzystanie z lokalu, jak i opłatę za wywóz śmieci. Brak jest bowiem jakichkolwiek przesłanek do wprowadzenia ograniczeń w zakresie stosowania w rozpoznawanej sprawie przepisu art. 361 k.c. statuującego zasadę pełnego odszkodowania. Takie stanowisko jest ugruntowane w orzecznictwie zarówno Sądu Najwyższego jak i Trybunału Konstytucyjnego (por. wyrok TK z dnia 23.05.2006 r., SK 51/05, Dz. U. z 2006 r. nr 94, poz. 657, wyrok TK z dnia 23.09.2003 r., K 20/02).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Pismem z dnia 17 listopada 2016 r. powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania kwoty 1835,80 zł tytułem odszkodowania za okres od dnia 22 lipca 2016 r. do dnia 16 listopada 2016 r. Strona pozwana otrzymała przedmiotowe wezwanie w dniu 30 listopada 2016 r., a zatem pozostaje w zwłoce z zapłatą kwoty 1835,80 zł od dnia 8 grudnia 2016 r. Co do reszty dochodzonego roszczenia, powód nie wykazał, aby wcześniej wzywał stronę pozwaną do zapłaty, a zatem Sąd zasądził odsetki od kwoty 2894,48 zł od dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej odpisu pozwu, tj. od dnia 13 września 2017 r., od kwoty 5088,13 zł od dnia 10 kwietnia 2018 r., tj. od następnego dnia po doręczeniu stronie pozwanej odpisu pisma z rozszerzeniem powództwa w tym zakresie, oraz od kwoty 476,10 zł od dnia 12 czerwca 2018 r., tj. od dnia następnego po doręczeniu pełnomocnikowi strony pozwanej odpisu pisma z rozszerzeniem powództwa o tą kwotę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., mając na uwadze, że powód wygrał proces niemalże w całości, ulegając jedynie w bardzo nieznacznej części co do żądania odsetek od poszczególnych kwot. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 1409 zł, na które składają się: 237 zł – opłata od pozwu, 255 zł – opłata od rozszerzonej części powództwa pismem z dnia 23 marca 2018 r., 900 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa. Strona pozwana jest zatem zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda kwoty 1409 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W toku postępowania nie została uiszczona opłata sądowa w kwocie 24 zł od rozszerzonej części powództwa pismem z dnia 16 maja 2018 r. Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c. i art. 130³ § 2 k.p.c. nakazał w pkt 4 wyroku pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi powyższą kwotę tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.